

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 11ης Δεκεμβρίου 1989

σχετικά με τους κτηνιατρικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς

(89/662/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η Κοινότητα πρέπει να θεσπίσει τα μέτρα για την προοδευτική εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς κατά τη διάρκεια περιόδου που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 1992·

ότι η αρμονική λειτουργία των κοινών οργανώσεων αγοράς για τα ζωικά προϊόντα και τα προϊόντα ζωικής προέλευσης απαιτεί την εξάλειψη των εμποδίων κτηνιατρικής φύσης όσον αφορά την ανάπτυξη των ενδοκοινοτικών συναλλαγών των εν λόγω προϊόντων· ότι, για τον σκοπό αυτό, η ελεύθερη κυκλοφορία των γεωργικών προϊόντων αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο των κοινών οργανώσεων αγοράς και πρέπει να επιτρέψει την ορθολογική ανάπτυξη της γεωργικής παραγωγής καθώς και την άριστη χρησιμοποίηση των μέσων παραγωγής·

ότι, στον κτηνιατρικό τομέα, τα σύνορα χρησιμοποιούνται τώρα για τη διενέργεια ελέγχων που αποσκοπούν να εξασφαλίσουν την προστασία της δημόσιας υγείας και της υγείας των ζώων·

ότι ο τελικός στόχος αποσκοπεί να περιορίσει τους κτηνιατρικούς ελέγχους στον τόπο αποστολής· ότι η πραγματοποίηση του στόχου αυτού συνεπάγεται την εναρμόνιση των κυριότερων απαιτήσεων όσον αφορά την προστασία της δημόσιας υγείας και της υγείας των ζώων·

ότι, με την προοπτική της πραγματοποίησης της εσωτερικής αγοράς και μέχρις ότου πραγματοποιηθεί αυτός ο στόχος, θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στους ελέγχους που πραγματοποιούνται στον τόπο αποστολής και να διοργανωθούν οι έλεγχοι που είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν στον τόπο προορισμού· ότι η λύση αυτή συνεπάγεται, ενδεχομένως, την κατάργηση των κτηνιατρικών ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα της Κοινότητας·

ότι η λύση αυτή συνεπάγεται την ενίσχυση της εμπιστοσύνης όσον αφορά τους κτηνιατρικούς ελέγχους που πραγματοποιούνται από το κράτος αποστολής· ότι πρέπει αυτό να φροντίζει ώστε οι κτηνιατρικοί έλεγχοι να πραγματοποιούνται με τον κατάλληλο τρόπο·

ότι, στο κράτος προορισμού, οι κτηνιατρικοί έλεγχοι μπορούν να πραγματοποιούνται δειγματοληπτικά στον τόπο προορισμού· ότι, εντούτοις, αν υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες παρατυπίας, ο κτηνιατρικός έλεγχος μπορεί να πραγματοποιηθεί στη διάρκεια της αποστολής του εμπορεύματος·

ότι εναπόκειται στα κράτη μέλη να προσδιορίσουν, σε ένα σχέδιο που θα υποβάλουν, τον τρόπο με τον οποίο προτίθενται να πραγματοποιούν τους ελέγχους και ότι αυτά τα σχέδια θα πρέπει να αποτελούν αντικείμενο κοινοτικής έγκρισης·

ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η συνέχεια που πρέπει να δοθεί στον κτηνιατρικό έλεγχο, εφόσον διαπιστωθούν παρατυπίες στο εμπόρευμα· ότι, στα πλαίσια αυτά, γίνεται διάκριση μεταξύ τριών υποθέσεων, από τις οποίες η πρώτη προβλέπει τη ρύθμιση των ελαττωματικών εγγράφων, η δεύτερη έχει σαν αντικείμενο να αποτρέψει κάθε κίνδυνο σε περίπτωση που διαπιστωθεί η ύπαρξη επιζωοτικής ασθένειας, άλλης νέας σοβαρής και μεταδοτικής ασθένειας ή οποιασδήποτε

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 225 της 31. 8. 1988, σ. 4.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 326 της 19. 12. 1988, σ. 28.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 56 της 6. 3. 1989, σ. 7.

άλλης ασθένειας η οποία αντιπροσωπεύει κίνδυνο για τα ζώα ή για την ανθρώπινη υγεία και η τρίτη αφορά τις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα εμπορεύματα δεν ανταποκρίνονται στους όρους που έχουν τεθεί για άλλους λόγους από όσους προαναφέρονται·

ότι θα πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία διακανονισμού των διαφορών που μπορεί να προκύψουν όσον αφορά τις αποστολές εγκατάστασης, κέντρου παραγωγής ή επιχείρησης·

ότι πρέπει να προβλεφθεί καθεστώς διασφάλισης· ότι, στον τομέα αυτό, και ιδίως για λόγους αποτελεσματικότητας, η ευθύνη ανήκει κατ' αρχή στο κράτος αποστολής· ότι η Επιτροπή πρέπει να μπορεί να ενεργεί γρήγορα, ιδίως επισκεπτόμενη τον τόπο και λαμβάνοντας τα κατάλληλα για την περίπτωση μέτρα·

ότι, για να είναι αποτελεσματικοί οι κανόνες που θεσπίζονται με την παρούσα οδηγία, πρέπει να καλύπτουν το σύνολο των εμπορευμάτων που υπόκεινται στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές με κτηνιατρικές απαιτήσεις·

ότι, ωστόσο, όσον αφορά ορισμένες επιζωοτίες, η υγειονομική κατάσταση των κρατών μελών είναι ακόμα διαφορετική και ότι, μέχρις ότου υπάρξουν κοινοτικοί κανόνες για τα μέσα καταπολέμησης αυτών των ασθενειών, θα πρέπει να παραμεριστεί προσωρινά το θέμα του ελέγχου για τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές ζώων και επιτραπεί ένας έλεγχος βάσει εγγράφων κατά τη μεταφορά· ότι, στη σημερινή κατάσταση της εναρμόνισης και μέχρις ότου υπάρξουν κοινοτικοί κανόνες, θα πρέπει να τηρηθούν, για τα εμπορεύματα τα οποία δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο εναρμονισμένων κανόνων, οι απαιτήσεις του κράτους προορισμού, στο βαθμό που είναι σύμφωνες με το άρθρο 36 της συνθήκης·

ότι θα πρέπει να προσαρμοσθούν οι διατάξεις των οδηγιών που ήδη υπάρχουν στους νέους κανόνες που θέτει η παρούσα οδηγία·

ότι αυτοί οι κανόνες θα πρέπει να επανεξετασθούν πριν από το τέλος του έτους 1993·

ότι θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η φροντίδα της λήψης των μέτρων εφαρμογής της παρούσας οδηγίας· ότι, για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία για την ύπαρξη στενής και αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών στα πλαίσια της Μόνιμης Κτηνιατρικής Επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε οι κτηνιατρικοί έλεγχοι που πρέπει να γίνονται επί των προϊόντων ζωικής προέλευσης που καλύπτονται από τις οδηγίες που απαριθμούνται στο παράρτημα Α ή από το άρθρο 14 και τα οποία προορίζονται για το εμπόριο, να μην διενεργούνται πια, με την επιφύλαξη του άρθρου 6, στα σύνορα αλλά να διενεργούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοείται ως:

1. Κτηνιατρικός έλεγχος: κάθε υλικός έλεγχος ή/και κάθε διοικητική διατύπωση που αφορά τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 και αποβλέπει, με άμεσο ή έμμεσο τρόπο, να εξασφαλίσει την προστασία της δημόσιας υγείας ή της υγείας των ζώων.
2. Εμπόριο: οι εμπορευματικές συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών κατά την έννοια του άρθρου 9 παράγραφος 2 της συνθήκης.
3. Εγκατάσταση: κάθε επιχείρηση που παράγει, αποθηκεύει ή επεξεργάζεται τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1.
4. Αρμόδια αρχή: η κεντρική αρχή κράτους μέλους που είναι αρμόδια για τη διενέργεια των κτηνιατρικών ελέγχων ή κάθε αρχή στην οποία η κεντρική αρχή έχει μεταβιβάσει την αρμοδιότητα αυτή.
5. Επίσημος κτηνίατρος: ο κτηνίατρος που ορίζεται από την αρμόδια κεντρική αρχή του κράτους μέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Έλεγχοι στον τόπο καταγωγής

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη φροντίζουν να προορίζονται για το εμπόριο μόνον τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, τα οποία έχουν ληφθεί, ελεγχθεί και επιστημανθεί με σφραγίδα και ετικέτα σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες για τον εκάστοτε προορισμό και τα οποία συνοδεύονται μέχρι τον αναφερόμενο τελικό παραλήπτη από πιστοποιητικό υγειονομικού ελέγχου, πιστοποιητικό καταλληλότητας ή κάθε άλλο έγγραφο που προβλέπεται από τους κοινοτικούς κτηνιατρικούς κανόνες.

Οι εγκαταστάσεις καταγωγής μεριμνούν, με συνεχή αυτοέλεγχο, ώστε τα εν λόγω προϊόντα να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του πρώτου εδαφίου.

Με την επιφύλαξη των καθηκόντων ελέγχου που ανατίθενται από τους κοινοτικούς κανόνες στον επίσημο κτηνίατρο, η αρμόδια αρχή ελέγχει τακτικά τις εγκαταστάσεις ώστε να διασφαλίζεται ότι τα προϊόντα που προορίζονται για το εμπόριο να ανταποκρίνονται στις κοινοτικές απαιτήσεις ή, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου και στο άρθρο 14, στις απαιτήσεις του κράτους μέλους προορισμού.

Όταν υφίσταται βάσιμη υπόνοια ότι δεν τηρούνται οι απαιτήσεις, η αρμόδια αρχή προβαίνει στις αναγκαίες εξακριβώσεις και, στην περίπτωση κατά την οποία επιβεβαιώνεται η υπόνοια αυτή, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα τα οποία μπορεί μάλιστα να οδηγήσουν και στην αναστολή της έγκρισης.

2. Όταν η μεταφορά αφορά πολλούς τόπους προορισμού, τα προϊόντα πρέπει να χωρίζονται σε τόσες παρτίδες όσοι είναι και οι τόποι προορισμού. Κάθε παρτίδα πρέπει να συνοδεύεται από το προαναφερόμενο πιστοποιητικό ή έγγραφο.

Όταν τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 προορίζονται για εξαγωγή προς τρίτη χώρα, η μεταφορά πρέπει να παραμένει υπό τελωνειακό έλεγχο μέχρι τον τόπο εξόδου από το έδαφος της Κοινότητας.

3. Τα κράτη μέλη που πραγματοποιούν προαιρετικές εισαγωγές από ορισμένες τρίτες χώρες ενημερώνουν την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη σχετικά με την ύπαρξη αυτών των εισαγωγών.

Όταν τα προϊόντα εισάγονται στο έδαφος της Κοινότητας από κράτος μέλος εκτός αυτών που αναφέρονται παραπάνω, αυτό το κράτος μέλος ελέγχει την καταγωγή και τον προορισμό τους βάσει των σχετικών εγγράφων, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1.

Τα κράτη μέλη προορισμού απαγορεύουν την επαναποστολή των εν λόγω προϊόντων από το έδαφός τους εκτός εάν προορίζονται για άλλο κράτος μέλος που υπάγεται στην ίδια περίπτωση.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη αποστολής λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίζουν τη τήρηση των κτηνιατρικών απαιτήσεων σε όλα τα στάδια της παραγωγής, της αποθήκευσης, της εμπορίας και της μεταφοράς των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1.

Τα κράτη μέλη αποστολής φροντίζουν, ιδίως, ώστε:

- τα προϊόντα, που λαμβάνονται σύμφωνα με τις οδηγίες που αναφέρονται στο παράρτημα Α, να ελέγχονται κατά τον ίδιο τρόπο, από κτηνιατρική άποψη, είτε προορίζονται για το ενδοκοινοτικό εμπόριο είτε για την εθνική αγορά,
- τα προϊόντα που καλύπτονται από το παράρτημα Β να μην αποστέλλονται προς το έδαφος άλλου κράτους μέλους εάν δεν είναι δυνατόν να διατεθούν στο εμπόριο στο έδαφός τους για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 36 της συνθήκης.

2. Τα κράτη μέλη αποστολής λαμβάνουν τα κατάλληλα διοικητικά, νομικά ή ποινικά μέτρα προκειμένου να επιβάλλουν κυρώσεις για κάθε παράβαση της κτηνιατρικής νομοθεσίας από φυσικά ή νομικά πρόσωπα, στην περίπτωση κατά την οποία διαπιστώνονται παραβάσεις των κοινοτικών κανόνων, και ιδίως όταν διαπιστώνεται ότι τα σχετικά πιστοποιητικά ή έγγραφα δεν ανταποκρίνονται στην πραγματική κατάσταση των προϊόντων ή ότι τα σήματα καταλληλότητας έχουν τεθεί σε προϊόντα που δεν είναι σύμφωνα με αυτούς τους κανόνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Έλεγχοι στον τόπο προορισμού

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη προορισμού εφαρμόζουν τα ακόλουθα μέτρα ελέγχου:

α) η αρμόδια αρχή μπορεί, στον τόπο προορισμού του εμπορεύματος, να εξακριβώνει με δειγματοληπτικούς κτηνιατρικούς ελέγχους και άνευ διακρίσεων, αν τηρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 3· μπορεί επίσης, με αυτή την ευκαιρία, να προβαίνει και σε δειγματοληψία.

Εξάλλου, όταν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους διαμετακόμισης ή του κράτους μέλους προορισμού διαθέτει πληροφορίες σχετικά με πιθανή παράβαση, μπορεί επίσης να διενεργεί ελέγχους κατά τη διάρκεια της μεταφοράς των εμπορευμάτων στο έδαφός του, συμπεριλαμβανομένου του ελέγχου πιστότητας των μεταφορικών μέσων·

β) σε περίπτωση που τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 και κατάγονται από άλλο κράτος μέλος προορίζονται:

- για εγκατάσταση που έχει τεθεί υπό τον έλεγχο επίσημου κτηνιάτρου, ο κτηνίατρος αυτός πρέπει να φροντίζει ώστε η εν λόγω εγκατάσταση να δέχεται αυτά τα προϊόντα μόνον εφόσον ικανοποιούν, όσον αφορά τη σήμανση και τα συνοδευτικά έγγραφα, τις απαιτήσεις του άρθρου 3 παράγραφος 1 ή, για τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα Β, να φροντίζει να είναι εφοδιασμένα με το έγγραφο που προβλέπεται από τη νομοθεσία της χώρας προορισμού,
- για εγκεκριμένο μεσάζοντα που προβαίνει σε κατάτμηση των παρτίδων ή για εμπορική επιχείρηση με πολλά υποκαταστήματα ή για οποιαδήποτε εγκατάσταση που δεν ελέγχεται διαρκώς, οι παραλήπτες αυτοί οφείλουν, πριν από κάθε κατάτμηση ή διάθεση στο εμπόριο, να εξακριβώνουν την παρουσία των εν λόγω σημάτων, πιστοποιητικών ή εγγράφων που αναφέρονται στην πρώτη περίπτωση και να αναφέρουν στην αρμόδια αρχή κάθε παράλειψη ή παρατυπία,
- για άλλους παραλήπτες, ιδίως στην περίπτωση μερικής εκφόρτωσης κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, η παρτίδα πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1, να συνοδεύεται από το πρωτότυπο του πιστοποιητικού που αναφέρεται στην πρώτη περίπτωση.

Οι εγγυήσεις που πρέπει να παρέχουν οι παραλήπτες που αναφέρονται στη δεύτερη και στην τρίτη περίπτωση καθορίζονται στα πλαίσια σύμβασης που υπογράφεται με την αρμόδια αρχή κατά την προηγούμενη καταχώρηση που προβλέπεται στην παράγραφο 3. Αυτή η αρμόδια αρχή εξακριβώνει με δειγματοληπτικούς ελέγχους κατά πόσο τηρούνται οι εγγυήσεις αυτές.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4, στην περίπτωση κατά την οποία οι προβλεπόμενες από την κοινοτική νομοθεσία κοινοτικές προδιαγραφές δεν έχουν καθοριστεί και στην περίπτωση που προβλέπει το άρθρο 14, το κράτος μέλος προορισμού μπορεί, τηρουμένων των γενικών διατάξεων της συνθήκης, να απαιτεί από την εγκατάσταση καταγωγής να τηρεί τις ισχύουσες προδιαγραφές σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους. Το κράτος μέλος καταγωγής βεβαιώνεται ότι τα εν λόγω προϊόντα πληρούν τις απαιτήσεις αυτές.

3. Οι επιχειρήσεις που παραλαμβάνουν προϊόντα προερχόμενα από άλλο κράτος μέλος ή που προβαίνουν στην πλήρη κατάτμηση μιας παρτίδας τέτοιων προϊόντων:

- α) υποχρεούνται μετά από σχετική αίτηση της αρμόδιας αρχής, σε προηγούμενη καταγραφή·
- β) τηρούν μητρώο στο οποίο πρέπει να αναφέρονται οι παραλαβές αυτές·
- γ) είναι υποχρεωμένες, εφόσον το ζητήσει η αρμόδια αρχή, να αναφέρουν την άφιξη προϊόντων που προέρχονται από άλλο κράτος μέλος, στον αναγκαίο βαθμό για την ολοκλήρωση των ελέγχων που αναφέρονται στην παράγραφο 1·
- δ) διατηρούν για περίοδο τουλάχιστον έξι μηνών, που καθορίζεται από την αρμόδια αρχή, το πιστοποιητικό υγειονομικού ελέγχου, τα πιστοποιητικά καταλληλότητας ή τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 3 ώστε να τα προσκομίσουν στην αρμόδια αρχή, εφόσον αυτή το ζητήσει.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 18.

5. Το Συμβούλιο, με βάση έκθεση που θα του υποβάλει η Επιτροπή μαζί με ενδεχόμενες προτάσεις τροποποιήσεων, επανεξετάζει το άρθρο αυτό μέσα σε προθεσμία τριών ετών από την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε, κατά τους ελέγχους που διενεργούνται στους τόπους από τους οποίους μπορούν να εισαχθούν στο έδαφος της Κοινότητας προϊόντα προερχόμενα από τρίτη χώρα, όπως λιμάνια, αεροδρόμια και συνοριακοί σταθμοί με τις τρίτες χώρες, να λαμβάνονται τα εξής μέτρα:

α) εξακρίβωση της καταγωγής των προϊόντων βάσει εγγράφων·

β) εάν πρόκειται για εισαγόμενα προϊόντα προέλευσης τρίτων χωρών, τα προϊόντα αυτά πρέπει να μεταφέρονται, υπό τελωνειακό έλεγχο, στους σταθμούς επιθεώρησης προκειμένου να υποβληθούν σε κτηνιατρικό έλεγχο.

Τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα Α μπορούν να εκτελωνίζονται μόνο εάν οι έλεγχοι αυτοί αποδεικνύουν ότι είναι σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες.

Τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα Β ή εκείνα που αποτελούν το αντικείμενο προαιρετικών εισαγωγών, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3, και τα οποία, έπειτα από την είσοδό τους στην Κοινότητα, προορίζονται να μεταφερθούν στο έδαφος ενός άλλου κράτους μέλους πρέπει:

- είτε να αποτελέσουν το αντικείμενο κτηνιατρικών ελέγχων για να εξακριβωθεί ότι είναι σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους προορισμού,
- είτε, έπειτα από απλό οπτικό έλεγχο της αντιστοιχίας των εγγράφων προς τα προϊόντα, να μεταφερθούν υπό τελωνειακό έλεγχο μέχρι τον τόπο προορισμού όπου πρέπει να διενεργηθούν οι κτηνιατρικοί έλεγχοι·

γ) τα προϊόντα κοινοτικής καταγωγής υπόκεινται στους κανόνες ελέγχων που προβλέπονται στο άρθρο 5.

2. Ωστόσο, από την 1η Ιανουαρίου 1993 και κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, όλα τα προϊόντα που μεταφέρονται με μεταφορικά μέσα τα οποία εκτελούν τακτικά και απ' ευθείας δρομολόγια μεταξύ δύο γεωγραφικών σημείων της Κοινότητας υπόκεινται στους κανόνες ελέγχου που προβλέπονται στο άρθρο 5.

Άρθρο 7

1. Εάν, κατά τη διάρκεια ελέγχου που πραγματοποιείται στον τόπο προορισμού της αποστολής ή κατά τη μεταφορά, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού διαπιστώνουν:

α) την παρουσία παραγόντων υπεύθυνων για ασθένεια που αναφέρεται στην οδηγία 82/894/ΕΟΚ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 89/162/ΕΟΚ της Επιτροπής⁽²⁾, ζωνοσία ή ασθένεια ή οιαδήποτε αιτία που ενδέχεται να συνιστά σοβαρό κίνδυνο για τα ζώα ή για τον άνθρωπο ή ότι τα προϊόντα προέρχονται από περιοχή μολυσμένη από επιζωοτία, οι προαναφερόμενες αρχές επιβάλλουν, εκτός των συνεπειών του υγειονομικού ελέγχου, εάν πρόκειται για προϊόντα που υποβάλλονται σε μια από τις επεξεργασίες που αναφέρονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 80/215/ΕΟΚ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 88/660/ΕΟΚ⁽⁴⁾, την καταστροφή της παρτίδας ή κάθε άλλη χρήση που προβλέπεται από τους κοινοτικούς κανόνες.

Τα έξοδα της καταστροφής της παρτίδας βαρύνουν τον αποστολέα ή τον εντολοδόχο του.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού ανακοινώνουν αμέσως με τέλεξ στις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών και στην Επιτροπή τις διαπιστώσεις που γίνονται, τις αποφάσεις που λαμβάνονται καθώς και τους λόγους που υπαγόρευσαν τη λήψη τους.

Μπορούν να εφαρμόζονται τα μέτρα διασφάλισης που προβλέπονται στο άρθρο 9.

Επιπλέον, κατόπιν αιτήματος ενός κράτους μέλους και σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17, η Επιτροπή, προκειμένου να αντιμετωπίσει καταστάσεις που δεν προβλέπονται από τους κοινοτικούς κανόνες, μπορεί να αποφασίζει την εφαρμογή οιαδήποτε μέτρου για την επίτευξη συντονισμένης προσέγγισης των κρατών μελών·

β) ότι το εμπόρευμα δεν ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις που ορίζουν οι κοινοτικές οδηγίες, ή ελλείπει αποφάσεων σχετικά με τις προβλεπόμενες από τις οδηγίες κοινοτικές προδιαγραφές, οι εθνικές προδιαγραφές, οι προαναφερόμενες αρχές μπορούν, εφόσον το επιτρέπουν οι συνθήκες καταλληλότητας ή υγειονομικού ελέγχου, να αφήνουν στον αποστολέα ή τον εντολοδόχο του τη δυνατότητα επιλογής ανάμεσα:

- στην καταστροφή των εμπορευμάτων,
- τη χρησιμοποίησή τους για άλλες χρήσεις, συμπεριλαμβανομένης της εκ νέου αποστολής τους με την έγκριση της αρμόδιας αρχής της χώρας της εγκατάστασης καταγωγής.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 378 της 31. 12. 1982, σ. 58.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 61 της 4. 3. 1989, σ. 48.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 47 της 21. 2. 1980, σ. 4.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 382 της 31. 12. 1988, σ. 35.

Ωστόσο, στην περίπτωση που διαπιστώνονται παραλείψεις στο πιστοποιητικό ή στα έγγραφα, πρέπει να δίνεται στον αποστολέα μια προθεσμία τακτοποίησης πριν γίνει χρήση αυτής της τελευταίας δυνατότητας.

2. Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18, η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο των παραγόντων ή των ασθενειών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθώς και τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 8

1. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 7, η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους προορισμού επικοινωνεί, χωρίς καθυστέρηση, με τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής, οι οποίες λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα και ανακοινώνουν στην αρμόδια αρχή του πρώτου κράτους μέλους τη φύση των ελέγχων που διενεργούνται, τις αποφάσεις που λαμβάνονται και τους λόγους που υπαγόρευσαν τη λήψη τους.

Εάν η αρμόδια αυτή αρχή φοβάται ότι τα μέτρα αυτά δεν επαρκούν, αναζητά από κοινού με την αρμόδια αρχή του συγκεκριμένου κράτους μέλους τα μέσα και τους τρόπους αντιμετώπισης της κατάστασης, ενδεχομένως με μια επίσκεψη επί τόπου.

Όταν, μετά τη διενέργεια των προβλεπομένων στο άρθρο 7 ελέγχων, διαπιστώνεται επανειλημμένη παράλειψη, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού ενημερώνει την Επιτροπή και τις κτηνιατρικές υπηρεσίες των άλλων κρατών μελών.

Μετά από αίτηση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους προορισμού ή με δική της πρωτοβουλία, η Επιτροπή μπορεί, ανάλογα με τη φύση των παραβάσεων που διαπιστώνονται:

- να αποστέλλει επί τόπου αποστολή επιθεώρησης,
- να αναθέτει σε επίσημο κτηνίατρο, το όνομα του οποίου πρέπει να περιλαμβάνεται σε κατάλογο που καταρτίζει η Επιτροπή βάσει προτάσεων των κρατών μελών και τον οποίον έχουν αποδεχθεί τα διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη, να εξακριβώσει τα πραγματικά περιστατικά στην εν λόγω εγκατάσταση,
- να ζητά από την αρμόδια αρχή να εντείνει τις διεγματοληψίες από την παραγωγή της εν λόγω εγκατάστασης.

Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη για τα συμπεράσματά της.

Εφόσον τα μέτρα αυτά λαμβάνονται για την αντιμετώπιση επανειλημμένων παραλείψεων εκ μέρους μιας εγκατάστασης, η Επιτροπή της καταλογίζει τα έξοδα που συνεπάγεται η εφαρμογή των περιπτώσεων του προηγούμενου εδαφίου στην εγκατάσταση αυτή.

Μέχρις ότου διατυπωθούν τα συμπεράσματα της Επιτροπής, το κράτος μέλος αποστολής οφείλει, κατόπιν αιτήσεως του κράτους μέλους προορισμού, να ενισχύει τους ελέγχους για τα προϊόντα που προέρχονται από την εν λόγω εγκατάσταση και, όταν συντρέχουν σοβαροί λόγοι υγείας των ζώων ή δημόσιας υγείας, να αναστέλλει την έγκριση.

Εξάλλου, το κράτος μέλος προορισμού μπορεί να εντείνει τους ελέγχους για τα προϊόντα που προέρχονται από την ίδια εγκατάσταση.

Η Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως ενός από τα δύο ενδιαφερόμενα κράτη μέλη — εάν ο πραγματογνώμονας επιβεβαιώσει την ύπαρξη παραλείψεων — οφείλει, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17, να λαμβάνει τα ενδεδειγμένα μέτρα και μάλιστα να επιτρέπει στα κράτη μέλη να αρνούνται προσωρινά την είσοδο στο έδαφός τους προϊόντων που προέρχονται από την εν λόγω εγκατάσταση. Τα μέτρα αυτά πρέπει να επιβεβαιώνονται ή να αναθεωρούνται το συντομότερο δυνατόν σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 17 διαδικασία.

Οι γενικές λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 18.

2. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τη χρήση των ένδικων μέσων που προβλέπει η ισχύουσα νομοθεσία των κρατών μελών κατά των αποφάσεων των αρμόδιων αρχών.

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται από την αρμόδια αρχή του κράτους προορισμού πρέπει να κοινοποιούνται, με ταυτόχρονη μνεία των λόγων που υπαγόρευσαν τη λήψη τους, στον αποστολέα ή στον εντολοδόχο του καθώς και στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αποστολής.

Αν ο αποστολέας ή ο εντολοδόχος του υποβάλει σχετική αίτηση, οι αιτιολογημένες αποφάσεις πρέπει να του ανακοινωθούν γραπτώς με μνεία των ένδικων μέσων που προβλέπει η ισχύουσα νομοθεσία του κράτους μέλους προορισμού καθώς και του τύπου και των προθεσμιών μέσα στις οποίες τα ένδικα αυτά μέσα πρέπει να ασκηθούν.

Ωστόσο, σε περίπτωση διαφοράς και — με την επιφύλαξη αυτών των ένδικων μέσων — εφόσον συμφωνούν τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη, μπορούν, μέσα σε ένα μήνα το αργότερο, να υποβάλουν τη διαφορά στην κρίση πραγματογνώμονα ο οποίος περιλαμβάνεται σε κατάλογο πραγματογνώμωνων της Κοινότητας, τον οποίον καταρτίζει η Επιτροπή. Τα έξοδα αυτής της πραγματογνωμοσύνης βαρύνουν την Κοινότητα.

Ο πραγματογνώμονας αυτός αναλαμβάνει να γνωμοδοτήσει μέσα σε 72 ώρες το αργότερο. Τα μέρη αποδέχονται τη γνωμοδότηση, τηρουμένων των κοινοτικών κτηνιατρικών κανόνων.

3. Τα έξοδα για την επιστροφή της αποστολής, την αποθήκευση των εμπορευμάτων, τη χρησιμοποίησή τους για άλλους σκοπούς ή την καταστροφή τους βαρύνουν τον παραλήπτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 9

1. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν αμέσως στα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή, εκτός από την εμφάνιση στην

επικράτειά τους των ασθενειών που προβλέπονται στην οδηγία 82/894/ΕΟΚ, την εμφάνιση οποιασδήποτε ζωονοσίας, ασθένειας ή αιτίας που ενδέχεται να συνιστά σοβαρό κίνδυνο για τα ζώα ή την υγεία των ανθρώπων.

Το κράτος μέλος καταγωγής θέτει αμέσως σε εφαρμογή τα μέτρα καταπολέμησης ή πρόληψης που προβλέπονται από τους κοινοτικούς κανόνες, και ιδίως τον καθορισμό των ζωνών προστασίας που προβλέπονται σε αυτούς ή θεσπίζει οποιοδήποτε άλλο μέτρο κρίνει κατάλληλο.

Το κράτος μέλος προορισμού ή διαμετακόμισης το οποίο, κατά τη διενέργεια ελέγχου που προβλέπεται από το άρθρο 5, διαπιστώνει μία από τις ασθένειες ή αιτίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, μπορεί να λαμβάνει, εάν είναι απαραίτητο, προληπτικά μέτρα που προβλέπονται από τους κοινοτικούς κανόνες.

Μέχρις ότου ληφθούν μέτρα, σύμφωνα με την παράγραφο 4, το κράτος μέλος προορισμού μπορεί, για σοβαρούς λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας ή της υγείας των ζώων, να λαμβάνει συντηρητικά μέτρα έναντι των συγκεκριμένων εγκαταστάσεων ή, σε περίπτωση επιζωοτίας, έναντι της ζώνης προστασίας που προβλέπεται από τους κοινοτικούς κανόνες.

Τα μέτρα που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη κοινοποιούνται αμέσως στην Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη.

2. Ένας ή περισσότεροι αντιπρόσωποι της Επιτροπής μπορούν, κατόπιν αιτήσεως του κράτους μέλους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο ή με πρωτοβουλία της ίδιας της Επιτροπής, να μεταβούν αμέσως επιτόπου για να εξετάσουν, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές, τα ληφθέντα μέτρα και διατυπώνουν γνώμη για τα μέτρα αυτά.

3. Εάν η Επιτροπή δεν έχει ενημερωθεί για τα ληφθέντα μέτρα ή εάν κρίνει ότι τα ληφθέντα μέτρα είναι ανεπαρκή, μπορεί, σε συνεργασία με το οικείο κράτος μέλος και έως ότου συγκληθεί η Μόνιμη Κτηνιατρική Επιτροπή, να λαμβάνει συντηρητικά μέτρα όσον αφορά τα προϊόντα που προέρχονται από την πληγείσα από την επιζωοτία περιοχή ή από συγκεκριμένη εγκατάσταση. Τα μέτρα αυτά υποβάλλονται, το συντομότερο δυνατόν, στη Μόνιμη Κτηνιατρική Επιτροπή προς επιβεβαίωση, τροποποίηση ή ακύρωση σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 17 διαδικασία.

4. Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή εξετάζει την κατάσταση, το συντομότερο δυνατό, στο πλαίσιο της Μόνιμης Κτηνιατρικής Επιτροπής. Θεσπίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 17, τα απαραίτητα μέτρα για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 και, όταν το επιβάλλει η κατάσταση, για τα προϊόντα από το οποία προέρχονται ή τα οποία αποτελούν παράγωγα των εν λόγω προϊόντων. Η Επιτροπή παρακολουθεί την εξέλιξη της κατάστασης και σύμφωνα με την ίδια διαδικασία τροποποιεί ή ακυρώνει, ανάλογα με αυτή την εξέλιξη, τις ληφθείσες αποφάσεις.

5. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, και ιδίως ο κατάλογος των ζωονοσιών ή των αιτιών που ενδέχεται να συνιστούν σοβαρό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, θεσπίζονται σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 18 διαδικασία.

Άρθρο 10

Κάθε κράτος μέλος και η Επιτροπή ορίζουν την ή τις αρμόδιες κτηνιατρικές υπηρεσίες για τη διεξαγωγή των κτηνιατρικών ελέγχων και τη συνεργασία με τις υπηρεσίες ελέγχων των άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 11

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν επίσης ότι οι υπάλληλοι των κτηνιατρικών υπηρεσιών τους, ενδεχομένως σε συνεργασία με τους υπαλλήλους άλλων υπηρεσιών που έχουν λάβει σχετική εντολή μπορούν ιδίως:

- να επιθεωρούν τους χώρους, τα γραφεία, τα εργαστήρια, τις εγκαταστάσεις, τα μέσα μεταφοράς, τον εξοπλισμό και τα υλικά, τα προϊόντα καθαρισμού και συντήρησης, τις μεθόδους που ακολουθούνται για την παραγωγή ή την επεξεργασία των προϊόντων καθώς και την επίθεση του σήματος, την επισήμανση και την παρουσίαση αυτών των προϊόντων,
- να ελέγχουν αν το προσωπικό τηρεί τις απαιτήσεις που προβλέπονται από τα κείμενα που αναφέρονται στο παράρτημα Α,
- να πραγματοποιούν δειγματοληψίες στα προϊόντα που κρατούνται ενόψει της αποθήκευσης ή της πώλησής τους, που τίθενται σε κυκλοφορία ή που μεταφέρονται,
- να εξετάζουν τα σχετικά έγγραφα ή το πληροφορικό υλικό που είναι χρήσιμο για τους ελέγχους που συνεπάγονται τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 1.

Για το σκοπό αυτό, οι υπό έλεγχο εγκαταστάσεις πρέπει να τους παρέχουν τη συνεργασία που είναι απαραίτητη για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 12

1. Το άρθρο 8 παράγραφος 3 και τα άρθρα 10 και 11 της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 88/657/ΕΟΚ ⁽²⁾, διαγράφονται.

2. Το άρθρο 5 παράγραφοι 3 και 4 και τα άρθρα 9, 10 και 11 της οδηγίας 71/118/ΕΟΚ ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 88/657/ΕΟΚ, διαγράφονται.

3. Στην οδηγία 72/461/ΕΟΚ ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 87/489/ΕΟΚ ⁽⁵⁾:

- i) το άρθρο 5 παράγραφοι 2, 3, 4 και 5 και τα άρθρα 6 και 8 διαγράφονται,
- ii) στο άρθρο 8α, οι παραπομπές στο άρθρο 8 αντικαθίστανται από την παραπομπή στο άρθρο 9 της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 121 της 29. 7. 1964, σ. 2012/64.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 382 της 31. 12. 1988, σ. 3.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 55 της 8. 3. 1971, σ. 23.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 302 της 31. 12. 1972, σ. 24.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 280 της 3. 10. 1987, σ. 28.

4. Το άρθρο 7 παράγραφος 3 και τα άρθρα 12 και 16 της οδηγίας 77/99/ΕΟΚ ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/227/ΕΟΚ ⁽²⁾, διαγράφονται.

5. Στην οδηγία 80/215/ΕΟΚ:

- i) το άρθρο 5 παράγραφοι 2, 3, 4 και 5 και τα άρθρα 6 και 7 διαγράφονται,
- ii) στο άρθρο 7α, οι παραπομπές στο άρθρο 7 αντικαθίστανται από την παραπομπή στο άρθρο 9 της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ...

6. Το άρθρο 5 παράγραφοι 3 και 4 και τα άρθρα 7, 8 και 12 της οδηγίας 85/397/ΕΟΚ ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3768/85 ⁽⁴⁾, διαγράφονται.

7. Το άρθρο 10 παράγραφοι 1 και 3 της οδηγίας 88/657/ΕΟΚ διαγράφονται.

8. Τα άρθρα 8 και 9 της οδηγίας 89/437/ΕΟΚ ⁽⁵⁾ διαγράφονται.

9. Στο παράρτημα Β της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ ⁽⁶⁾ προστίθεται στο πιστοποιητικό η ένδειξη:

«Όνομα και διεύθυνση του πρώτου παραλήπτη.»

Άρθρο 13

1. Στις οδηγίες 64/433/ΕΟΚ και 71/118/ΕΟΚ προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 19

Οι κανόνες οι προβλεπόμενοι από την οδηγία 89/662/ΕΟΚ ^(*) σχετικά με τους κτηνιατρικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, εφαρμόζονται κατά κύριο λόγο όσον αφορά τους ελέγχους στον τόπο καταγωγής, τη διοργάνωση και τις συνέπειες των ελέγχων που πρέπει να πραγματοποιεί το κράτος μέλος προορισμού καθώς και τα ληπτέα μέτρα διασφάλισης.

(*) ΕΕ αριθ. L 395 της 30. 12. 1989, σ. 13.»

2. Στις οδηγίες 72/461/ΕΟΚ και 80/215/ΕΟΚ προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 15

Οι κανόνες οι προβλεπόμενοι από την οδηγία 89/662/ΕΟΚ ^(*) σχετικά με τους κτηνιατρικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, εφαρμόζονται κατά κύριο λόγο όσον αφορά τους ελέγχους στον τόπο

καταγωγής, τη διοργάνωση και τις συνέπειες των ελέγχων που πρέπει να πραγματοποιεί το κράτος μέλος προορισμού καθώς και τα ληπτέα μέτρα διασφάλισης.

(*) ΕΕ αριθ. L 395 της 30. 12. 1989, σ. 13.»

3. Στην οδηγία 77/99/ΕΟΚ προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 24

Οι κανόνες οι προβλεπόμενοι από την οδηγία 89/662/ΕΟΚ ^(*) σχετικά με τους κτηνιατρικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, εφαρμόζονται κατά κύριο λόγο όσον αφορά τους ελέγχους στον τόπο καταγωγής, τη διοργάνωση και τις συνέπειες των ελέγχων που πρέπει να πραγματοποιεί το κράτος μέλος προορισμού καθώς και τα ληπτέα μέτρα διασφάλισης.

(*) ΕΕ αριθ. L 395 της 30. 12. 1989, σ. 13.»

4. Στις οδηγίες 85/397/ΕΟΚ και 88/657/ΕΟΚ προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 18

Οι κανόνες οι προβλεπόμενοι από την οδηγία 89/662/ΕΟΚ ^(*) σχετικά με τους κτηνιατρικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, εφαρμόζονται κατά κύριο λόγο όσον αφορά τους ελέγχους στον τόπο καταγωγής, τη διοργάνωση και τις συνέπειες των ελέγχων που πρέπει να πραγματοποιεί το κράτος μέλος προορισμού καθώς και τα ληπτέα μέτρα διασφάλισης.

(*) ΕΕ αριθ. L 395 της 30. 12. 1989, σ. 13.»

5. Στην οδηγία 89/437/ΕΟΚ προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 17

Οι κανόνες οι προβλεπόμενοι από την οδηγία 89/662/ΕΟΚ ^(*) σχετικά με τους κτηνιατρικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, εφαρμόζονται κατά κύριο λόγο όσον αφορά τους ελέγχους στον τόπο καταγωγής, τη διοργάνωση και τις συνέπειες των ελέγχων που πρέπει να πραγματοποιεί το κράτος μέλος προορισμού καθώς και τα ληπτέα μέτρα διασφάλισης.

(*) ΕΕ αριθ. L 395 της 30. 12. 1989, σ. 13.»

Άρθρο 14

Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992, το εμπόριο των αναφερομένων στο παράρτημα Β προϊόντων υπόκειται, αναμένοντας τη θέσπιση κοινοτικών διατάξεων, στους κανόνες ελέγχου που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, και ιδίως στους κανόνες που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 26 της 31. 1. 1977, σ. 85.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 93 της 6. 4. 1989, σ. 25.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 226 της 24. 8. 1985, σ. 13.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 362 της 31. 12. 1985, σ. 8.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 212 της 22. 7. 1989, σ. 87.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 302 της 31. 12. 1972, σ. 28.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν, πριν από την προβλεπόμενη στο άρθρο 19 ημερομηνία, τους όρους και τις λεπτομέρειες οι οποίες εφαρμόζονται ήδη στην εμπορία των προϊόντων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας μετά από πρόταση της Επιτροπής, ορίζει, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1991, το οριστικό καθεστώς που εφαρμόζεται στο εμπόριο των αναφερομένων στο παράρτημα Β προϊόντων.

Άρθρο 15

Στο άρθρο 9 της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ ⁽¹⁾, παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο:

- «2. α) Ένας ή περισσότεροι αντιπρόσωποι της Επιτροπής μπορούν, κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους ή με πρωτοβουλία της ίδιας της Επιτροπής, να μεταβούν αμέσως επιτόπου για να εξετάσουν, σε συνεννόηση με τις αρμόδιες αρχές, τα ληφθέντα μέτρα και διατυπώνουν γνώμη για τα μέτρα αυτά.»

Άρθρο 16

1. Τα κράτη μέλη υποβάλουν στην Επιτροπή, το αργότερο τρεις μήνες πριν από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1, ένα πρόγραμμα που θα προσδιορίζει τα εθνικά μέτρα που σκοπεύουν να θέσουν σε εφαρμογή για να επιτύχουν τους στόχους που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, και ιδίως τη συχνότητα των ελέγχων.

2. Η Επιτροπή εξετάζει τα προγράμματα που της κοινοποιούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3. Κάθε έτος και για πρώτη φορά το 1991, η Επιτροπή απευθύνει στα κράτη μέλη σύσταση σχετικά με ένα πρόγραμμα ελέγχων για το επόμενο έτος, εφόσον λάβει προηγουμένως τη γνώμη της Μόνιμης Κτηνιατρικής Επιτροπής για τη σύσταση αυτή. Η εν λόγω σύσταση μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερων προσαρμογών.

Άρθρο 17

1. Στις περιπτώσεις όπου γίνεται μνεία της διαδικασίας του παρόντος άρθρου, η Μόνιμη Κτηνιατρική Επιτροπή, η οποία έχει συσταθεί με την απόφαση 68/361/ΕΟΚ ⁽²⁾, στο εξής αποκαλούμενη «επιτροπή», συγκαλείται αμέσως από τον πρόεδρό της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε με αίτηση ενός κράτους μέλους.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό εντός προθεσμίας που καθορίζεται από τον πρόεδρο σε συνάρτηση με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων τις οποίες το Συμβούλιο καλείται να λάβει μετά από πρόταση της

Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στο πλαίσιο της επιτροπής, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο. Ο πρόεδρος δεν συμμετέχει στη ψηφοφορία.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει τα προτεινόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

4. Όταν τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή όταν δεν έχει διατυπωθεί γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει αμέσως στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν.

Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Αν το Συμβούλιο δεν λάβει απόφαση εντός 15 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία του υπεβλήθη το θέμα, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή εκτός εάν το Συμβούλιο αποφασίσει με απλή πλειοψηφία κατά των εν λόγω μέτρων.

Άρθρο 18

1. Σε περίπτωση αναφοράς στη διαδικασία που ορίζεται στο παρόν άρθρο, η Μόνιμη Κτηνιατρική Επιτροπή, η οποία έχει συσταθεί με την απόφαση 68/361/ΕΟΚ, στο εξής καλούμενη «επιτροπή», συγκαλείται αμέσως από τον πρόεδρό της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε με αίτηση ενός κράτους μέλους.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό εντός προθεσμίας που ορίζεται από τον πρόεδρο σε συνάρτηση με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων τις οποίες το Συμβούλιο καλείται να λάβει μετά από πρόταση της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία, στο πλαίσιο της επιτροπής, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν συμμετέχει στην ψηφοφορία.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει τα προτεινόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

4. Όταν τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή όταν δεν έχει διατυπωθεί γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει αμέσως στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν.

Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Αν το Συμβούλιο δεν λάβει απόφαση εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία του υπεβλήθη το θέμα, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή και τίθενται αμέσως σε εφαρμογή εκτός εάν το Συμβούλιο αποφασίσει με απλή πλειοψηφία κατά των μέτρων αυτών.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 121 της 29. 7. 1964, σ. 1977/64.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 255 της 18. 10. 1968, σ. 23.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Μεταβατικές και τελικές διατάξεις

Άρθρο 19

1. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1990, για την πρόταση της Επιτροπής σχετικά με τους κτηνιατρικούς ελέγχους κατά το ενδοκοινοτικό εμπόριο ζώων ζώντων.

Πριν από την ημερομηνία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, τους εφαρμοστέους κανόνες και γενικές αρχές κατά τους ελέγχους που πρέπει να πραγματοποιούνται στις τρίτες χώρες και κατά τις εισαγωγές από αυτές τις χώρες προϊόντων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία πριν από την ίδια ημερομηνία, καθορίζονται ομοίως οι σταθμοί ελέγχου στα εξωτερικά σύνορα καθώς και οι απαιτήσεις στις οποίες πρέπει να ανταποκρίνονται.

2. Το Συμβούλιο θα επανεξετάσει τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1992, βάσει έκθεσης της Επιτροπής σχετικά με την αποκτηθείσα πείρα, η οποία ενδεχομένως θα συνοδεύεται από προτάσεις για τις οποίες το Συμβούλιο θα αποφασίσει με ειδική πλειοψηφία.

Άρθρο 20

Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 και προκειμένου να επιτραπεί η προοδευτική εφαρμογή του καθεστώτος ελέγχου που προβλέπεται από την παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη κατά παρέκκλιση του άρθρου 5 παράγραφος 1 μπορούν:

— να διατηρήσουν τον έλεγχο βάσει εγγράφων κατά τη διάρκεια της μεταφοράς για τα κρέατα και τα προϊόντα που παράγονται από αυτά, προκειμένου να εξασφαλίσουν την τήρηση των ειδικών απαιτήσεων που προβλέπονται από τους κοινοτικούς κανόνες για τον αφθώδη πυρετό και την πανώλη των χοίρων,

— να πραγματοποιούν έλεγχο βάσει εγγράφων κατά τη διάρκεια της μεταφοράς για τα προϊόντα που εισάγονται σε αυτά από τρίτες χώρες.

Άρθρο 21

Πριν από την 1η Οκτωβρίου 1992, το Συμβούλιο καθορίζει με ειδική πλειοψηφία, μετά από πρόταση της Επιτροπής, το καθεστώς που εφαρμόζεται μετά τη λήξη των μεταβατικών διατάξεων που προβλέπονται στο άρθρο 20.

Άρθρο 22

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για τη συμμόρφωσή τους προς την παρούσα οδηγία την ημερομηνία που θα οριστεί στην απόφαση που θα ληφθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1990, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, αλλά το αργότερο τις 31 Δεκεμβρίου 1991.

Ωστόσο, η Ελληνική Δημοκρατία διαθέτει συμπληρωματική προθεσμία ενός έτους για να συμμορφωθεί στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 23

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 11 Δεκεμβρίου 1989.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
H. NALLET

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Κτηνιατρική νομοθεσία

- Οδηγία 64/433/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1964 περί υγειονομικών προβλημάτων στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών κωπών κρεάτων (ΕΕ αριθ. 121 της 29. 7. 1964, σ. 2012/64), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 88/657/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 382 της 31. 12. 1988, σ. 3).
- Οδηγία 71/118/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Φεβρουαρίου 1971 περί υγειονομικών προβλημάτων στον τομέα των συναλλαγών κωπών κρεάτων πουλερικών (ΕΕ αριθ. L 55 της 8. 3. 1971, σ. 23), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 88/657/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 382 της 31. 12. 1988, σ. 3).
- Οδηγία 72/461/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1972 περί προβλημάτων υγειονομικού ελέγχου στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών κωπών κρεάτων (ΕΕ αριθ. L 302 της 31. 12. 1972, σ. 24), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 87/489/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 280 της 3. 10. 1987, σ. 28).
- Οδηγία 77/99/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21 Δεκεμβρίου 1976 περί υγειονομικών προβλημάτων στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών προϊόντων με βάση το κρέας (ΕΕ αριθ. L 26 της 31. 1. 1977, σ. 85), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/227/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 93 της 6. 4. 1989, σ. 25).
- Οδηγία 80/215/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιανουαρίου 1980 περί προβλημάτων υγειονομικού ελέγχου στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών προϊόντων με βάση το κρέας (ΕΕ αριθ. L 47 της 21. 2. 1980, σ. 4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 88/660/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 382 της 31. 12. 1988, σ. 35).
- Οδηγία 85/397/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Αυγούστου 1985 για τα υγειονομικά προβλήματα και την υγειονομική πολιτική κατά τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές του θερμικά επεξεργασμένου γάλακτος (ΕΕ αριθ. L 226 της 24. 8. 1985, σ. 13), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3768/85 (ΕΕ αριθ. L 362 της 31. 12. 1985, σ. 8).
- Οδηγία 88/657/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 1988 για τον καθορισμό των απαιτήσεων όσον αφορά την παραγωγή και τις συναλλαγές κιμάδων, κρεάτων σε τεμάχια μικρότερα των 100 γραμμαρίων και παρασκευασμάτων κρέατος (ΕΕ αριθ. L 382 της 31. 12. 1988, σ. 3) ⁽¹⁾.
- Οδηγία 89/437/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου 1989 σχετικά με τα υγειονομικά προβλήματα που αφορούν την παραγωγή και τη διάθεση στην αγορά προϊόντων αυγών (ΕΕ αριθ. L 212 της 22. 7. 1989, σ. 87) ⁽¹⁾.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

Προϊόντα μη υποκείμενα σε κοινοτική εναρμόνιση αλλά των οποίων το εμπόριο υπόκειται στους ελέγχους που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία

Προϊόντα ζωϊκής προέλευσης καλυπτόμενα από το παράρτημα ΙΙ της συνθήκης, και ιδίως:

- κρέας κουνελιού και θηραμάτων,
- ωμό γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα,
- προϊόντα υδατοκαλλιέργειας προοριζόμενα για την ανθρώπινη διατροφή,
- αλιευτικά προϊόντα προοριζόμενα για την ανθρώπινη διατροφή,
- ζώντα δίθυρα μαλάκια προοριζόμενα για την ανθρώπινη διατροφή,
- προϊόντα με βάση κρέας θηραμάτων και κουνελιού,
- αίμα,
- λιωμένα ζωϊκά λίπη, ινώδη απορρίματα και υποπροϊόντα από το λιώσιμο,
- μέλι,
- σαλιγκάρια προοριζόμενα για την ανθρώπινη διατροφή,
- πόδια βατράχων προοριζόμενα για την ανθρώπινη διατροφή.

⁽¹⁾ Από την 1η Ιανουαρίου 1992.